

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 3 ft — kr.
Hat hóra . . . . . 2 ft 30 kr.
Három hóra . . . . . 1 ft 25 kr.
Előfizetési pénzt postautalvánnyal küldhetők.
Eves számok 10 kr-ával kaphatók a kiadónyalban.

BARS.

HIRDETESEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri költsége 7 fr.
kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 fr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.

A nyiltérben:
minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Vélünk összekötésben levő hirdető-írdák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

12191/sz. Barsvármegye alispánjától.

Barsvármegye törvényhatóságának bizottsága f. évi 131. sz. a. kelt közgyűlési határozatában foglalt rendelkezése szerint f. évi szeptember hó 27. é. d. e. 10 órakor Ar-Maróthon, a vármegye székházának nagytermében érvényes rendes közgyűlést tart.

Ar-Maróthon, 1888. szept. 15. é.

Máriássy István.
alispán.

II.

228. 1888. sz.

Pályázati hirdetés.

Az 1887/8. tanév második felétől kezdve a lévai kath. főgymnasiumnál egy néhai Sántha György-féle ösztöndíj állomás évi 105 frttal ült meg.

Ezen alapítványra igényt tarthatnak első sorban az elhunyt alapító, Sántha György, volt helembai róm. kath. plébános legközelebbi atyafiaiának gyermekei, távolabbi rokonai, ezek hiányában helembai születésű róm. kath. ifjak, kik valamely nyilvános tanintézetben végzik tanulmányaikat.

Ezen ösztöndíj élvezete a tanfolyam bevégeztéig tart.

Az ösztöndíj elnyerési kötelesek folyamodványukat, a leszármazásukat igazoló okmányokkal, továbbá a keresztlevéllel, a vagyontalanságukat igazoló, valamint az utolsó tanévre vonatkozó iskolai bizonyítvánnyal felszerelve, a Bibornok Herceg Primás és esztergomi Érsek ur Ó Eminentájához ezímezve az alulírt tanintézeti igazgatóságnál f. évi október hó 19. napjáig beuyjítani.

Lévan, 1888. augusztus hó 18.

Szabady Gyula
főgimn. igazgató.

A hadsereg lószükséglete.

Az eszme, hogy a hadsereg szükségletei a közvetítők kizárásával egye-

nesen és közvetlenül a termelőktől beszereztesse és fedeztesse, mindinkább érvényesüléséhez közelebb jár.

Az e folyó hó szeptember 17-én, városunkban tartott lóvásár, mely egyenesen a hadsereg pótlóvainak beszerezhetése tekintetéből rendeztetett s tartatott, e ténynek eklatáns bizonyosságául szolgál, s annak sikere és eredménye a legjobban konstatálta, hogy a hadsereg szükségleteit a közvetlen uton legkönnyebben s leghasznosabban szeresheti be.

Mert habár a vásárra behozott lómenyiség nem volt oly tetemes, mint azt a mai forgalmi viszonyok s a tenyésztők azon érdekei, hogy közvetlenül ők s ne a közvetítők szedjék a hasznat és nyereséget, megkivánják; s habár a minőségben is lehetett kifogásokat keresni s találni, mindazáltal, minthogy a lovak szükséglete egy-egy lóvásáron nem határozott számhoz van kötve, hanem annyi s oly minőségű vásároltatik, mennyit a forgalmi behozatal előnyösen megenged: a megtartott lóvásár, — tekintve, hogy e napon N.-Sallóban országos marhavásár tartatott s vidékünk e nemű állatai s cikkei az országos vásárokon szoktak elhelyezkedni — nem mondható meddőnek s eredménytelennek. Mintegy hatvan ló vezettetett elő, s minőség tekintetében ha mindjárt nem birt azon kellékekkel, melyek a katona-lovaknál megkívántatnak, de mindannyi munkabírónak s olyannak találtatott, melyek más céloknak egészen képesek megfelelni.

Katonai célokra bevált öt darab és ez a vásárló bizottság által megis vásároltatott. Az árak kétszáz, háromszázról négyszáz forintig emelkedtek s mindenesetre a tenyésztők munkáját s fáradságát megjutalmazóknak mondhatók akkor, mikor a buza hét forinton csak nagy nehezen értékesíthető.

Hogy a minőség tekintetében a hadsereg lovai sok jó kelléket igényelnek s ezek a vásárló bizottságok által szorgosan kerestettek, azon csodálkozni vagy azt reprobálni nem lehet, sőt fölülte szükségesnek és helyesnek látjuk, hogy azok minél nagyobb kritikával gyakoroltassanak, különösen békeidőben s akkor, mikor a betanításra s lótarításra szükséges tetemes költségek hosszú időre terjednek s a ló szolgálatikora pedig rövid idejű; a felfrissítés s megújítás pedig, tekintve hazai lóállományunkat s annak virágzó létét, könnyen eszközölhető.

De helyesíthető ezen eljárás a tenyésztés oldaláról is. Igyekezzenek tenyésztőink minél jobb minőség kiállítására; hiszen ha e téren odáig emelkednek, hogy a lókeresők és vásárlók által támasztott kifogásokat elenyésztetik s lovaik a hadseregben kedveltségre találjanak, mindjárt keresettebbekké válnak nemcsak itt benn az országban, hanem ezentul a külföldön is, a mint azt számos példák igazolják, melyek a külföldnek szeméit immár Magyarország lótenyésztésére irányozták, a mint az a hajdankorban volt, mikor a magyar ló, mint specifikus faj, kitartó voltánál fogva ismertetett s kerestetett.

Nagyhorderejű tehát közgazdasági viszonyaira, hogy a döntő helyen és körökben mindinkább meghonosodik az, hogy a hadsereg mindenemű szükségleteinek közvetlen beszerezése a producersektől eszközöltessék: de felette szükséges, hogy producerseink ezt méltányolva, a legjobb minőséggel jelenjenek meg e téren, mert haszna s üdvös hatása nemzeti vagyonsodásunkban csak úgy lesz, ha a versenyt itt önmagunk saját részünkre megtarthatjuk s biztosíthatjuk.

Néhány szó a gyermek-nevelésről.

Igaz, hogy az iskola képző- s ne-

velő-intézet, mely formálja a szívet, nemesíti az érzéseket, szelidíti, kedvessé teszi az erkölcsöket és Istenhez is viszi a lelkeket s iskolázás nélkül elborulnak az élet örömei is; — igaz, hogy az iskolai tanítás nélkül embert, derék polgárt, s jó keresztényt nevelni s teremteni nem is lehet; — legalább nagyon nehéz; — de azért még is mellőzhetetlen, hogy a szülők még otthon, házikörükből szoktassák s neveljék gyermekeiket minden jóra, nemcsak észtehetségük fejlődésének forrása, hanem jövőd szerencsésüknek s boldogságuknak is biztos alapja. — S már annyival is inkább nem kell itt könnyelműleg venni a nevelés szent ügyét, mert ha e korban az alapot hibásan vetik meg a szülők, könnyen úgy járhatnak, miut megvan írva: „Eljő az eső, árvíz, eljönnek a viharos szelek, a nevelés keserű következményei megütözköznek a házba; s annak romlása nagy lehe; — lerombolhatják gyermekeik jövőd boldogságát!“

Az iskolába-járás korszaka az, melyben nemcsak lezckét tanulatni, hanem már elveket is kell kötni a szülőknek gyermekeik szívéhez, szilárdságra edzván lelkeiket. Azért, kedves szülők! semmiképp se vegyétek le nevelési gondjaitokat gyermekeitekről ez időben, azt mondván: „Ott van a n a z i s k o l a,“ hanem ti magatok is szemmel kísérjétek őket lépteikben, tetteikben s magukviselőikben. Ügyeljétek arra is, mire látszanak kifejlenni gyermekeitek s akképp kövessetek el rájuk nézve mindent, mi csak töletek kitelhetik, anyagi és szellemi kiképzetésükre. Mindenki tudós ember nem lehet, mert nem annak született; de lehet jellemes polgár, iparos, vagy más és élete biztosítva lesz a szor-

kollegákra, kik irigy szemmel lesik a suttogó pár minden mozdulatát, mint bamba nép a győzelmes hadvezér triumfusát.
Már N. N. érett ur széke üres. Gazdája ott esügn a királyné nyakán, szíva ajkairól a hajnali pirnak vélt — ezübert. Szív a szíven, kéz a kézben, arc egymáson, de azért úgy, hogy Ó nagysága fél szemre a komániára le-lekacsintasson; persze, ezt N. N. „érett“ urnak nem szükséges észrevenni.

A fiatal vér már gőzerővel lüktet, forró lávaként rohan át a kéjéret az ereken, idegeken, a gyilkos absynth üveg-számra fogy a trónuson, a királyné tompa érzékeit is felesiklandozza, szemre szikrázni, halántéka pirulni kezd, karjai görcsösen szoritják a tüzes kebelhez az „érett“ elkábult fejét. A cigány is oda settenkedik, s kedvező jelre ráhuzza a végpöndítőt, a ropogó csárdást. A „szerelmes“ pár letanulorog a trónusról, észbontó tánczot jár, mely a gyilkos-szeszot odabenn felkavarja, ez dolgozni kezd, elkábit minden szemémet; a nagysád haja leomlik, érzéket csiklandó körökben söpri végig a gőzös levegőt, majd a ruha is kényelmetlenné válik, darabonként röpl a kávéház sarkába, s kész a legundokabb jelenet, bachanszók orgájára emlékeztetve . . . . .

Másnap hősünk sápadtan, ki-nerülve lézeng ki a kávéház „tűs“ ajtaján, örült szerelmet táplálva a kaszírónó iránt, s iszonyu irt hordva tárczájában. Büszkén legelteti otthon a tükörben lankadt szemét „non chalaucé“ alkján, holmi ellenállhatat-

be a bizonyítványba a remélt helyett, de ezt a „gyerekes bosszuság“-ot csakhamar kiveri fejből, hisz' nagyon diákos. Pedig már ez szégyen lenne, minden az, mi az iskolára emlékeztet. Könyvet, pláne imakönyvet végig vinni az utcán, az meg épen skandalum.

A bevezető az életbe az érettségi „buesu-estély“; mely talán az élet veszélyének kezdete is.

Pohár poharat vált. A fiatal vér lassankint felbuzdul, legyőzi a „szabályszerű“ viselethez megkívántató megbunyáskodást. Nemsokára a kaszírónó halad a csók. Már a karon, majd a frizurán, később a nyak hátán, tovább a fülön, csakhamar az arezon esattan el a muzsafi oda lopott csókja, míg végre eljut a csókok tüzhelyéhez, a kassza-királyné ajkához, s ott tapad meg édesen, hosszan, némán. Nincs már pir, se félelmes körültekintés. A szék sem akar elmozdokolni a királyné trónusától többé. Ott ragad a bűvös körben gazdástul.

A pohár mind sürűbben járja. A szemek mind jobban forognak, tüzből már az ész, kéz, inak remegnek, a lehellet szagottabb, a vér is lázasabban lüktet, s végre N. N. érett „ur“ akadozva vallja be szerelmét az első valódi ideálnak, a kaszírónónak.

Pár percz csak, s az érett alig bir elfojtani egy diadalmos mosolyt. Hódított. A királynó egész ártatlanul, naiv szemsütések közt rebeg viszon-szerelmet. S N. N. érett ur látható szánakozással tekint le a

TÁRCZA.

Az „érett.“

Még egy végtelen unalmas, hosszú délelőt, telve kétes reményekkel: az „érettségi osztás“ délelőttje, még egy utolsó ut a csinos folyosókon az igazgató urhoz az érettségiért; még egy alázatos, szögletes köszöné az igazgató ur előtt, — s kész a világ legboldogabb, leghasznosabb reményfija, az „érett ur.“

Félve szorongatja az újdonsült uraság keblén azt a darab papírt, 12 évi küzdésének obsitját, az érettségi bizonyítványt, holott megíratott, hogy N. N. a szabályszerű 8 évi tanfolyamot elvégezvén, ezen, meg azon bizottság előtt jelesen, vagy jól érettnak nyilvánított.

Érett nyelvek megerednek, szólva-szapulva a tanárokat, azok részrehajlását, az „igazságtalanságot“, melyet a szegény diákokon elkövettek.

Szerzés után tömeges séta az élénk utakon. Pálca és cigarettá sürűen tüntetnek nevelésünk szigorú fegyelme ellen.

Az alázatos, meghajlott diák természetét kipattantja az érett ur büszke önérzete; a bátortalan lépés ruganyos leszen; a tagok elvesztik merevségüket, az arc a bátortalan szint, az egész alak azt a sajátos fonák szögletességet, mely a világba még nem bocsátott fiatal embert oly ferdévé teszi. A társalgás is hangosabb az érett

urak közt, sokkal gyakrabban szakítja meg élénk, hosszú kacaj, mint diák-korban.

Az arra vetődő bakfis szuró „gusztálásnak“ van már kiteve, hallhatóan röppennek a piruló lányka után a megjegyzések.

Az igazgató ur igazgatóvá degradáltatik; a tanár urak Marezi, Jóska, stb. nevetek s gyéreb köszönéseket kapnak, annál nagyobb kalap-emeléseket fogad a jövődöbéli „kollega“.

S ezt mind az a darab papír tevé. Semmi más, csak az a darab papír, melyen felül az „érettségi bizonyítvány“ vastaglik, alól meg egy csomó tanár aláírása vékonylik. A jogok biztosítéka, a szabadság okmánya, 8 évi könyök- és térdkopatásnak jutalma, az érettségi.

Nincs büszkébb, szabadabb s boldogabb teremtés, mint az érett.

Egyelőre magát tartja a legnagyobb urnak. Eddig „ön“ volt, 8 évig küzdött az „ur“ után, azt most kapta meg, nem esoda, ha féltve őrizi, s mindenkítöl megköveteli uraságát — in tituló. Nem tudja még, hogy az újdonsült uraság ép' oly semmi, mint mikor még plunlrásan, selypítve dadogta az abécét. Azt hiszi, az új ezimet azért kapta, hogy azzal mindenüvé eljuthat, mindenütt boldogulhat. Pedig csak vigasztaló az, a szabadság hazájából, az iskolából a küzdőnek honába, az életbe induló fiatal embernek.

S mégis szegényli az iskolát. Egyideig még bántja (diák korában a legnagyobb keserűséget okozott neki), ha egyik-másik tanár egy fokkal rosszabb kalkulust pingált

galmas munkásság, a józan erkölcs- és takarékossgal úgy, hogy nemzeti életünk s fajunk büszke lehet reá mindenkor.

Igen jól jellemzi korunkat egy jeles író, midőn azt mondja: „Az élet egy nagy és járt országot, melyen keresztül-kasul tolong az emberiség, hogy céljához érjen. De mondja azt is, hogy: „további egyik hullám a másikat és úgy siet a tenger felé.”

Vagy más szavakkal: élnünk kell és ezt különféle módon szerezhethetjük meg magunknak; célunk egy: a boldogulás, melyre törekedünk kell. — Boldog, ki ezt eléri! De sok el is eshetik a küzdésben!

Ezek mellett tanítsák a szülők gyermekeiket ügyessékké, minden tetteikben vigyázókká, okos- és bátrakká, erős-, nemeslelkűkké, rend- és pontosságot szeretőkké lenni.

Oktassák ételben, italban mértékletekké; mindenek felett szüleiket tisztelőkké s másokat becsülőkké.

Mert, kik szüleiket e korban nem tisztelik s nem engednek parancsuknak, a jövőben a szülőknek öreg napjaikban, ha felnevelkednek zabolanságban nevelt gyermekeik!

Különbözik erre már a jelen kor sok példát mutatott, még pedig érzékenyet és siralmasat.

A kellemetlen utókövetkezmények kikerülése céljából szükséges a gyermekeket a foglalkozásra, munkásságra, a békés kinttartásra, engedelmségre, — mintegy észrevétlenül tanítani, — hogy ezek által a szülők is, de kivált gyermekeik: sok hasznot nyerjenek.

Tanítsátok ki őket az emberismeretre is. Fessétek le előttük a kétszínű, hazug, lelketlen embert; mutassátok meg nekik, ha kell, s arra szorultok, a szívtelen kedélyt, akinek — mint sárnak, — nincsen miben kevélykednie; a zsugorit, akinek kincsei a másvilágra nem mennek el vele; de ezek mellett mutassátok meg az utálatost az ő utálatosságában, az engedetlent, aki bűnös utakon jár, bűnei méltó jutalmában; a jó gyermeket pedig öleljétek mindenkor kebletekre, hogy legyen az büszkeségtek és tudjátok mit? élőkép gyanánt illesszétek azokat szívetek drága érzelmeibe.

Igy formáljátok s vigyétek szeretett szülők gyermekeiteket az igazság, egyeneség, erény mezejére s okosan ültessétek azokba a jó nevelés gyöngyvirágait.

Oh! ha így feleltetek meg kötelmeiteknek: boldogok vagytok magatok s áldanak érte kedveseitek.

Ámde a szabadságra is kell a gyerme-

lanságról hebeg, s édes álmok közt alszik el másnap délig. Álmában is megjelen a bájos királynő lebontott haja, hullámzó ingváll-csipkéje, újra átélve a „boudoir”-ban töltött órákat, s felébredve még szerelmesebben, még jobban felizgatva rohan az „első ideál”-hoz.

Elér újra a kasszákat királynőjéhez, mosolygó arc fogadja, meleg parola, s biztató szavak, de csak későbbre, a „feiront” után. Hősünk már őríti a palackokat, de a nagyság észre se látszik többé venni. Foszott madárnak hiszi, kinek csak egy idő múlva nő meg tollazata, — telik meg tárczája. S ez este N. N. érett ur nem jut el az Elyseumba.

Egy bitangoló kereskedő-segéd látzott mára megnyerni a hölgy kegyeit, szórva erősen az egykori gazdájától elkezelt pénzt. S a tegnapi jelenetnek vége.

N. N. ur csak jár napról-napra hódo-latairól beszélni Ő Nsgának, de szíves mosolynál, meleg parolánál többre nem megy. Már kezd örjöngeni, mikor ő Nsga jónak látja újra eljátszani vele egy szerető komédiát. S N. N. ur újra boldog, — másnapig; másnapról újra boldog 7—8 napig, azután ismét örjöngeni kezd. Ez így megy hétről-hétre, majd hónapra, s mire eltelik a vakáció, N. N. érett urból, a „semmitől, kiből minden lehet”, már lett valami, egy nagyreményű lump, ki büszkén mutogatja babérait az új kollegák előtt. Félvállról beszél a női érényekről, lenézőleg az ideális szerelemről, ostobának tartja a „reménytelen” kurizálást, leány helyett menyecskeket emleget, kalandokat anázgol, költi a pénzt s csinálja az adósságot halomra.

Minden komoly dologtól irtózik, min-

ket nevelni; mert még a ma született gyermekekben is megvan a szabadság szent vágya!

Neveljék hát a szülők gyermekeiket szabadon; de az engedelmség, szelidség, illedelem s erkölcsiség egyenes ösvényén.

A fenytéket kezeitekből, — ha annak szükségét látjátok, — le ne tegyétek. Neveljétek azokat, ha kell, erősen, de sohasem durván; — óvjátok a szolgáláságtól.

Azonban vigyázzatok, hogy a balítéletek és babona gyermekeitek szívéhez közel se férjenek. S kivált ez utóbbira még zserge korukban ügyeljétek; mert ezek a sátánnak oly elszórt magvai, melyek ha megfogamzanak bennük: vén korukban sem lehet kiirtani.

(Folyt köv.)

Budapest, 1888. szept. 20.

A Sándor-utcai képviselőház termei még néptelenek, annál zajosabb élet uralkodik a szabadelvű párt klubhelyiségeiben. Tanácskozások, előértekezletek már is tartottak. A mi eddigelé kiszivárgott az élelmes újságíró képviselők útján, az még édes kevés, és a következőkben foglalható össze. A költségvetést nyomban az országgyűlés egybeülése után beterjeszti a kormány. Az őszi ülészak fő tárgyai a költségvetésen kívül, a regále megváltásra vonatkozó előterjesztések lesznek, és esetleg a véderőről szóló törvény reviziója iránti törvényjavaslat.

A két extrém politikus Tisza és Madarász József már megérkezett a fővárosba, utóbbi már látható, a mint helykén lépdéleg világos magyar szabásu ruhájában, hosszuzaru czizmájában és napbaránított, széles periméjű szalmakalapjával a főváros utcáin, barátságosan viszonzva a neki süvegelők köszöntéseit. Valóban jól esik még ily magyar mentés hazafiakat a magyar képviselőház tanácskozási termében láthatni és e szempontból igazán kár Csánády bátyánkért is, a ki különben is abban a kellemes helyzetben volt a multkor, hogy élve olvashatta el nekrológiáját.

Mint már felemlítettem a belvárosban 24-én lesz a választás. Két jelölt van, ezek egyike báró Kaas Ivor a „Budapesti Hírlap” és „Pesti Napló” kitűnő tollvezéreczikirója vasárnap tartotta nagyszabásu programbeszédét.

Egyidejűleg az egyetemen is szép beszédek folytak az egyetem évmegnyitójának alkalmából. Az egyetemi templomban tartott „veni sancte” után rektorok, dékánok, és hallgatók nagy száma az új városház dísztermébe vonultak, hoi a belépő rektor, Hunfalvy János bucsubeszédét tartotta, ezután átadta a rektori jelvényeket Klínger István ez idei rektornak, ki elmondá székfoglalóját, meleg szózatot intézve az egyetemi ifjusághoz. Intvén őket a becsület, jellem, e nemes emberi tulajdono-k meleg ápolására és a vallásosságra.

den kötelességet elmulaszt, s ha az élet viharjaival kellene megküzdenie, a férfiúi erős akarat helyett golyóval segít magán.

„Érettek” vigyázzatok!

Csóka Gergely.

Vigalom és táncz van a nagy kocsmaházban,
Csóka Gergely tánczol kikevülve lázban,
Két szál cigány húzza s rákiáltja: Ujra!
S taktust ver hozzája ezüst sarkantyúja.

— Huzd rá a keszvért, hegedűd szólása
Lesz fájó szívemnek majd vigasztalása,
Csaplárosné lelkem, hogy az Isten áldjon,
Gyógyítsd meg a szívem, hogy soká ne fájjon.

„Édes fiam Gergely, gyere haza, látod,
Meggyszól a falu majd s nem lesz maradásod.
Meggöszült fejemre hogyha szegényt hoznál?
— Rosszabb úgy se leszek, mint mostan, a roszaú.

A ialu beszélhet, nem törődöm vále,
Fullánkoss nyelvemnek kiesorbul az éle.
Oly kemény a szívem . . . Csak az Isten tudja,
Merre van sorsomnak a további útja.

„Édes fiam látod, él még a nagy Isten,
Aki megszakgatott szíveden segítsen.
Gyere haza szépen. — Menjen haza kelmed,
Sirasson meg aztán, hogyha könyvet lehet.

Vagy tán átkozzon meg, hogy a fia lettem,
Hogy ily gonoszásra fejemet vetettem.
Gonosz gyilkos lettem: Varga Mihály vére,
Ide cseppent nézze a kezem fejére.

Háza porig égett barna szeretőmnek. . .
Engem adjanak meg a nagy temetőnek.
Eh hagyjuk ezt! Vége. — Menjen haza kelmed,
„Gergely fiam, így kell anyádnak felelned?”

Jönnek a pandurok, vasbílincset hoznak,
Nehéz vasbílincset a gyilkos gonoszoknak;

Előrelátható volt, hogy a belvári eset ránk zudítja az oroszokat. Az orosz sajtó ismét dühöng. A rubel ismét működik Bulgáriában. Naevevics miniszter ellen egy Kiszelvo nevű ember merényletet követett el. Ismét úzni akarják Ferdinánd fejédelmet, ismét forr az orosz ereiben a vér, a kozák lovak patáinak lármás visszhangja ismét hallatszik a politika dörögő egén. Ha mindezeket tekintetbe vesszük, akkor azt mondhatjuk, hogy kár volt az aradi törvényszéknek oly helytelenül eljárni, hogy egy politikai mártyr szerepét játszani akaró dakoromántól a védelmet megtagadta. Ez a nemzetiségi izgatók, a magyar állameszme ellenségeinek malmara viz, tüzére olaj. Doda Trajánról, a magát Traján római eszászár ivadékanak valló dakorománról, a karánseberi kerület több izben megválasztott és a mandátumot több izben benyújtani vonakodó képviselőről van szó. Beteg volt nem jelenhetett meg az aradi sajtóbíró előtt, mely őt — választói közt szétosztott izgató, lázító és általa szerzett röpiratai miatt — perbe fogta. Az ügyész indítványára az esküdtszék makacságilag elítélte 2 évi államfogházra és ezer forint pénzbüntetésre. A képviselőtében megjelent Eötvös Károly ügyvédőt pedig megvonta a védelmet. Ez az eset és a Strosz-mayer esete igazán elmergesíthetik a már amúgy is kitörésre kész kedélyeket.

Járul pedig mindezekhez a rózsás állapotokhoz, német felhivatalos részről is közzétett hír, hogy Bismarck herceg ismét lemondási tervekkel foglalkozik, okut hozván fel, hogy még életében akar másokat betanítani arra a szerepre, melyet ő már oly rég, oly kitűnően játszik.

Keleten, délen, és akon, mindenütt csak a veszély fenyeget. Így a csehek is fészkelődnek. Az ő-csehek, Rieger vezérlete alatt nem ellenségei a dualizmusnak, megelégednének olyan Horvátország fele autonómiával, míg az ifjú csehek, Grégrrel az élükön bevallott ellenségei a dualizmusnak, és oly posítiót vindikálnak maguknak a monarchia keretében, mint Magyarorszáé.

Belállapotaink is megrendültek. Igaza volt boldogult emlékü Sennyeynek, mikor azt mondta, hogy nálunk a közigazgatás „ázsiai”. A régi pandurság, e fennmaradt copf ugyan nincs többé, de azért a rablóromantika még mindig sokat beszélt magáról. Ha fele sem igaz az alföldi híreknek, akkor is kétségbeesztő állapotok uralkodhatnak ott.

Külföldiek Magyarországon. A Magyarországon tartózkodó, vagy itt letelepülni akaró külföldiek nyilvántartása ügyében a belügyminiszter a törvényhatóságokhoz körrendeletet bocsátott ki, melynek főbb pontjai a következők: 1. A községekben és városokban tartózkodó külföldiekről nyilvántartás vezetendő. 2. Ezen nyilvántartásnak alapul a lakásadóknak, fogadóknak és vendéglősöknek az idegenek megszállásáról teendő jelentései szolgálnak. 3. A községben 24 órán tul megszálló idegen, a ki nevét és kilitét bemandani, valamint a lakásadók, fogadók, vendéglősök, akik az

Vasbílincset vernek lábára, kezére,
És úgy kísérik fel a nagy vármegyére.

Oda gyűl a falu, a kicsinyje-nagyja,
És pletykászó nélkül egyikük se hagyja.
Szegény öreg asszony elomlik a porba,
Csóka Gergelyt pedig ott viszik a sorba!

— Ne vesztegessen rám édes szülém könyvet
Szegény rab fiát már úgy se látja többet.

Kerék János.

Kongó utazás.

A fuvaros jó borralaló reményében gyorsan hajtott; pedig irgalmatlan, új vezetői ut volt: egy-egy zökkenésnél majd ketté haraptam a szópókámat. Ki akarván pótolni, mit a vendéglőben elmulasztottam, bodor füstöket eregettem a muskotálylyal teletömött pipából.

— Ne eregesse úgy sógor — szól't a szemközt ülő Tercsi, — mert megérik, kik ott, hátul jönnek.

Meglepetve pillantottam vissza. Egy puska lövésnyire törtetett utánunk, könnyű szekéren, a két ellenfél.

— Hajtson gyorsan, barátom, — szól'tam a fuvarosnak. Oda csapott a két tömzsi ló közé.

— Megálljunk — kiáltott Tercsi — úgy látom, mintha integetnének az utánunk jövők.

— Csak hajtson barátom. Semmi közünk a finánczokhoz. Hagyjuk el őket.

Ujabb adómeintést kapott a két pára. Röpült a hazatérő expedíció. Lopva vissza pillantottam.

— Ni! alig hogy a saraglyáinkat nem érik. Rajta barátom, meg ne előzzenek, nem szeretnéma porukat nyelni.

idegenek megszállásáról a jelentést 48 óra alatt megtenni elmulasztják, közbiztosság elleni kihágást követnek el és a szerint büntendők. 4. A bejelentés alapján a községi előljáróság mindenekelőtt az idegenek külföldi minősége felől lehetőleg biztos meggyőződést szerezni tartozik, mire nézve a községek a főszolgabíró, a városok az alispán közbenjárását veszik igénybe. 5. A külföldinek ebbeli minősége megállapítván, annak a község területén való tartózkodása nyilvántartásba jegyzendő, a törvényben kitűzött 3 hó leteltével pedig, a mennyiben a külföldi ez idő alatt önként nem jelentkezett, lakhatási engedély iránt való kérvényének 8 nap alatt leendő benyújtására felhívandó. 6. Ha a külföldi a nozántézet felhívásnak meg nem felelne, akkor az előljáróság a főszolgabíróhoz jelentést küld, illetőleg a rendőrkapitányt értesíti, a ki a körülményekhez képest a büntetés kirovása iránt elsőfokú intézkedik. Ha a külföldi a 8 napon tul nem terjedhető határidőn belül önként nem távoznék, akkor alkalmas módon való eltávolításáról kell gondoskodni. Ha pedig a külföldi lakhatás iránt való kérvényét a kitűzött határidő alatt benyújtja, a képviselő testület az engedély megadása érdekében határoz. A lakhatási engedély megtagadása esetén a határozat jogerőre emelkedése után a külföldinek a község (város) illetőleg abban az esetben, ha rendőrileg veszélyes egyének lenne tekintendő, az ország területéről való eltávolítása iránt intézkedik. 7. Minthogy a lakhatási engedély csakis a község (város) területén való tartózkodásra községi szempontból adatott, ez által a főszolgabírónak (rendőrkapitánynak) államrendőri szempontból fennálló hatásköre nem érintetik, minélfogva nevezett községek a külföldi magatartását figyelemmel kísérik és ha bebizonyulna, hogy annak az ország területén való tartózkodása fennérintett szempontokba ütközik, eltávolítása iránt a lakhatási engedélyre való minden tekintet nélkül a fennálló szabályok szerint intézkedni tartozik.

Különbélek.

— Gyászhir. Vármegyeszerte a legmélyebb részvéttel keltette f'áb a Zsigmond, a levai jórás főbirájának e hó 19-én, élete 74-ik évében, M.-Kis-Sallón, hosszabb szenvedés után történt elhunyt. — A boldogult, ki a vármegyének egyik legrégibb és közszeretettel örvendő tisztviselője volt, évtizedeken át tanusított ügyszeretete s buzgalma által közbecsülést vívott ki magának. Szerették őt felebbvalói, de szerette és tisztelte főként a nép, melynek szeretetét kivált azok érdemelte ki s nyerte meg, hogy — mint ennek valódi jóakaró barátja — sohasem alkalmazta a törvény által is megengedett drákói szigort. Szép és dicsérendő éle volt: A népet nem deressel és bottal, hanem szeretettel párosult jó szóval nevelni — Sok koszorúval fedett ravatalát a mélyen sujtott özvegyen, gyermekein s rokonokon kívül, a vármegye összes tisztviselőinek, jó barátai s nagy-

Működött az ostor, előnyösen tova iramodtunk; de e perczen megint a boldogtalan, sok keserőséget okozott Tercsi töltött maszlágot az öröm poharába:

— Jaj, a kalap-doboz! István, vegye föl!

Még egyszer átszenvedtem a budapesti izgalmakat.

A két fináncz utolért. Az ifjabbik, ki a vendéglőben kocsink körül ólalkodott, oda lépett hozzáik.

— Szerencse, hogy utolértük önöket; mert az a börönd . . .

— Mitéle börönd? kérdém izgatottan.

— A börönd, ott, az ülés alatt, valószínűleg . . .

— Valószínűleg csalódik ön; mert az a börönd . . .

— Nem csalódom, kérem; az a börönd . . .

— Eh, ne teketóriázzunk! azt a böröndöt nincs okuk fürkészni; abban nincs semmi tiltott portéka.

— Nagyon jól tudjuk; mert önök elvesztették s mi megtaláltuk.

Lábam megmozdult; tapogatom az ülés alatt a böröndöt.

Nincs. Csakugyan nincs! Kezükbé jutott. Ez volt fátuma.

Áldott szent lélek, szállj meg, itt a végperczem!

— Én nem vesztettem el semmit. Az a börönd nem az enyém.

— Az önöké. Láttuk, mikor leesett. Sőt a vendéglőben láttam, hogy rosszul áll. Mikor leesett, integettünk, hogy megálljanak. Mondhatom, nehéz, van vagy 3/4

számu ismerőseinek öszinte gyászja vette körül. Tetemeit e hó 20-án, d. u. 4 órakor M. Kis-Sallóban helyezték örök nyugalomba. A gyászszertartáson képviselve volt a megye, a járás és számtalan község. — Aldás emléken és béke porain! — A vármegye tisztikara elhunyt kártársuk gyász- esetéről a következő jelentést bocsájtotta közre: „Mély fájdalommal jelentjük szeretett kártársunknak Récsai Fába Zsigmond urnak, a lévai járás főszolgabírájának, fél- századot meghaladó tisztviselői buzgó tény- kedése után, f. évi szeptember hó 18-án történt gyászos elhunytát. Ar. Maróth, 1888. évi szeptember hó 21-én. Barsvármegye tisztikara.” — A család által kiadott gyász- jelentés pedig így szól: „Kele- csényi és Hrabói Kelecsényi Nepomucena, saját, valamint gyermekei: Simon, Győző, Nánia, ugy az összes rokonok ne- veben mély fájdalommal jelentik szeretett férje, a legjobb atya: Récsai Fába Zsigmond, a lévai járás főbírájának, 1888. évi szept. hó 19-én reggeli 1 órakor hosz- szal szenvedés után, élete 74-ik, boldog házasságának 48-ik évében, a halotti szent- segek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradvá- nyai 1888. évi szept. 20-án d. u. 4 órakor fognak a m.-kis-sallói r. kath. közte- metőbe elhelyeztetni. Az engesztelő sz. mise-áldozat pedig szept. 21-én, reggeli 9 órakor a n.-sallói és a n.-endrédi r. kath. templomban fog az Urnak bemutatni. M. Kis-Salló szept. 19-én. Állás és béke angyala lengjen hamvai felett!”

— **Színház.** Szombaton, szept. 15-én, Schiller „Ármány és szerelem” című 5 felvonásos drámájával birkoztak meg színészeink elég szép sikerrel. Csabi, Vatter, fejedelmi helytartót oly kitűnő alakításban mutatta be, milyent még alig látunk tőle. Mello társa volt a játékban, ezinkostárs, Körösy (Vurm titkár), ki az alálalóságot és cinizmust hűen szemé- lyesítte. Krasznay (Kalb) a gyáva ud- varnagyt, Bokody (Müller, hegedűs), le- ánya, Bokodyné (Lujza) és Kiss (Val- ter Ferdinánd) mindannyian sikerülten ját- szottak. — Vasárnap, szept. 16-án, két előadás volt. Délután félőtkor fel hely- árrakkal „Höfeherke” adatott másod- szor. A látványos, regedarabot a termet teljesen megtöltött — többnyire gyermekek- ből állott — közönség teljes élvezettel nézte végig. — Este Csige Lajos, a multból is előnyösen ismert, újonnan szer- ződött tag első fellépésével Lukács Sándor népszínműve, Agnes asszony volt színen. A nálunk már többször látott jeles darab ezuttal is élénk hatást keltett. Csige (Csillanec Pista) kitűnően volt diszponálva. Játéka és dala nagy tetszést arattak. A szereplők kivétel nélkül megérdemlették — Ked- den, szept. 18-án, Csabi Imre jutalom- j téka volt, mely alkalommal adatott: „A királylány, mint koldusnő” vagy az élet iskolája, dr. Raupach E. színműve. A darabról, mely még a lovagkor mesei közé is csak merészen válnék be, kevés hízelgőt írhatunk. Mesészőve erőttette és hízagos. Alakjai nem tevészetesek. Jele- netei, melyek közül egy-kettőt csak Ped- rilló, a navarrai király bohóca (Krasznay), tett némileg élénkekké, — többnyire von-

máza. Én vettem föl. Hozza csak András, — szolt oda a kocsisnak.

— Nem az enyém Én nem vesztet- tem el semmit.

— A kerék kidörzsölte egy oldalát teljesen; majdnem az egész tartalma ki- csusott, tele van. . .

— Akármivel van tele, nem az enyém. Ne vesztessük az időt. Sietünk, orvos- hoz, beteg és a kisasszony. Terepire mutat- tam. Szívzorításban, szédülésben szenved . . . Hajtson István!

Már késő volt. A fináncz oda hely- zte lábainkhoz a bőröndöt.

Persze, hogy az én bőröndöm volt, a kerék által ledörzsölt oldallal, látszott be- lőle a sok — papiros. Gyurka aktái, 70 község négy évi számadása, tehát nem muskotály.

Azt Gyurka vitte el a megyei gyü- lérsre. Egyforma bőöndjeinket kicserélte a véletlen.

Mennyit szenvedtem — semmiért! ? A kiállott izgalmak felérnek egy Kongó-vidéki utazás izgalmával.

Mit, Széchenyi Góbi sivataga? Stan- ley Kongó melléke? — Japánok, zulu- kafferek? Víttek volna muskotályt s üldöz- ték volna finánczok nálunk!

Kcmjáthy Gedecn.

Gondolatok.

Írta: Sir Leon.

Az erény egyik főllüsiója, önmagát nem csak többnek, hanem jobbnak is tartani, mint a milyen az ember valóban.

A ki a világtól visszavonul, mindig veszedelemben jut, hogy önmagát tulbecsüli.

tatottak. A darab — eltekintve a csinos jelmezektől — teljesen hatás nélkül hagyta a kevés számu közönséget. — Szerdán, szept. 19-én, Berg O. G. vig életképe „Stern Izsák” került színre. Az előad- sas teljes meglegedésünkre, pompásan folyt le s az élénk és humoros jelenetek- ben gazdag darab többször vig derültséget keltett a közönségben. Bokody (Stern Izsák) kitűnően játszotta a házal zsidó — neki való — szerepét. Krasznayné (Tini), Csabi (Hajnali), Csige és Kiss, gyógyszerész segédek, szintén sokat emel- tek a darab sikeres megoldásán. Egyet azonban nem hagyhatunk szó nélkül, hogy t. i. a sugó egy idő óta — jóllehet a sze- replők tudják szerepeiket — valóságos hősi munkát visz véghez s hangját sokszor job- ban halljuk, mint a szereplőket. — Csü- törtökön, szept. 20-án, L' Arronge vig- játéka: „A sabinók elrablása” adatott. Bokody (Retegri Fridolin), játéka a jóízű humorban kiapadhatlan dara- bot oly élvezetessé tette, hogy a közönség- nek szíve mélyéből fakadt nevetése töb- ször percekig nem juttatható szóhoz a szereplőket, kik közül Bokodyné (Irma), Krasznayné (Etelka) kellemesen, Kör- ösnyé (Borbála), Csabi (Bányai) és Kiss (Marossán Endre) határozottan játszá- van, méltán osztozhatnak Bokodyval az est kiváló sikerében. — Tegnap „Egy nyár- polgár”, kitűnő francia vígjáték volt színen. Ma két előadás lesz; d. u. 4 és fél órakor „Csizmadia, mint kísér- tet”, fél helyárrakkal; este pedig „Viola”, az alföldi haramia adatik.

— **Eljegyzés.** Dr. Halasy Kálmán, a lévai áll. tanítóképezde tanára, ma vált jegyet Pomothy Ella kisasszonnyal, P o m o t h y Gábor varsányi földbírókos ked- ves leányával. — Tartós boldogságot s teljes meglegedést kívánunk frigyükhöz.

— **Színeszeink** felbuzdítva a mult vasárnap rendezett népelőadás jó sikere ál- tal, ma ismét két előadást rendeznek. Dé- lután 4 $\frac{1}{2}$ órakor fél helyárrakkal színre ke- rül Szegei Józsefnek „Csizmadia, mint kísértet” című kitűnő humoru néps- zínműve, melyre különösen felhívjuk a közönség szíves figyelmét. Este Viola adatik. — Mint értesülünk, a társulat szer- dán fejezi be két házi Léván tartózkodását. A még hátralevő néhány előadásnál- jünk a társulatnak telt házakat, hogy ma- terialiter is oly elégedetten emlékezzenek Lévára, mint a közönség szívesen fog visszaemlékezni a derek társulat által nyuj- tott élvezetes, kedves estekre. Reménylünk, hogy Bokodyné nemsokára ismét beköszönt hozzánk társulatával. Szívesen látjuk. A viszontlátásra!

— **Trefort gyászünnep.** A helybeli k. r. főgymnasium e hó 27-én az elhunyt nagy- nevű miniszter emlékeztetere gyászünnepet fog tartani. A kegyesrendiek templomban gyászistenisztelet lesz, a műkedvelőeké- nek zenekarának közreműködése mellett; a főgymn. épületében lesz az emlékünnepe- ly alkalmi óda- és emlékbeszéddel.

— **Az új miniszter.** Félhivatalos rész- ről jelentik azon hirt, hogy a király öfel- ség vallás- és közoktatásügyi miniszterre Szepesvármegye főispánját, a főrendház alelnökét, Csáky Albin gróftól nevezi ki. A királyi kézirat legközelebb megje- lenik a hivatalos lapban.

— **Színházi műsor.** Vasárnap, szept. 23-án, két előadás. Délután 4 és fél óra- kor népelőadásul, fél helyárrakkal: Csiz- madia, mint kísértet, népszínmű dalok és táncokkal. Este 8 órakor rendes előadás: Viola, az alföldi haramia. Regényes népszínmű. Hétfőn közkívánatra: Vasember, Csiky Gergely legújabb re- meke. Kedden: Egy dalárünnepély. Új vígjáték, először. Szerdán utolsó előadás: A peleskei notárius.

— **A hercegprimás Dódek** Endre újmisési papot, ki városunk szülötte, Verbóra küldötte káplánnak.

— **Tüzeset Léván.** Hétfőn, e hó 17-én, déli tizenkét órakor tűzilármá riasztát fel városunkat. Az ugynevezett Kápolna- uteza végén gyuladt ki egy kisebb, szal- más ház, melyet a gyorsan megjelent tűz- oltók leromboltán, a tüzet szerencsésen lo- kalizálták. Hogy a vész tovább nem terjedt a tüzoltóknak, a ház körüli fáknak és a szélesendnek köszönhető.

— **Vármegyénk** évnegyedes rendes közgyűlésének, mely e hó 27-én, d. u. 10 órakor lesz megtartva, fontosabb tárgyai a következők: 1. Az alispán jelentése. 2. Egy szolgabírói és a faiskolai felügyelői tisztnak betöltése. 3. A legtöbb adót fizető törv. hatósági bizottsági tagok névjegyzéké- nek bemutatása. 4. A vármegye házipénz- tárának 1889. évi költségvetése. 5. A belügyminiszternek intézkvénye a tüzendé- szeti kormányrendelet életbe léptetése iránt. 6. A lévai megyei közkórház kápolna tel- kének megvétele tárgyában kelt adásvevési szerződés. stb.

— **Bérmálás** van Hontvármegyének szomszédos községeiben. A bérmautat — mint értesülünk — Palásthy püspök végzi, ki e hó 25-én B á t h b a érkezik, hogy a báthi és környékbeli katolikus hi- veknek szolgálta ki a bérmálás szentségét.

— **Trefort emlékezete.** A körmöz- bányai áll. főreáliskola gyászünnepel em- lékezett meg Trefort Agoston elhunytáról. Az intézet tanárikara az ifjúsággal e hó

17-én gyászmisén jelent meg s azután az intézet nagytermében gyűlt össze, hel V izy Ferencz tanár az elhunyt miniszter érde- meit méltatta igen sikerült emlékbeszédben.

— **Barsvármegye házipénztárának** költségtétele az 1889. évre. Szükséglet: 1.) A tiszt, segéd és kizöld személyzet fizetése 45425 frt. 2.) Mellék járulékok 5370 frt. — 3. Szolgazemélyzet bére 4036 frt. 64. — 4. Mellék járulékok 1590 frt 68 kr. 5.) Hivatalos helyiségek bérlete 250 frt. 6. Irodai szükséglet 4520 frt. 7. Utiköltség és napidíjak 500 frt. 8. Vagyontalan letartóztatottak élelmezése 100 frt. 9. Megyei épületek fenntartási költségei 1750 frt. 10. Egyéb rendszeresített kiadások 305 frt 2 kr. 11. Előre nem látott kiadások 800 frt. Összes szükséglet: 64747 frt 34 kr. — **Fedezet:** 1. Elhelyezett tőkék kamatai; 141 frt 80 kr. 3. Allami javadalmas 62300 frt. 3. Térítvények 600 frt. Összes fedezet. 63041 frt 80 kr. — **H i á n y:** 1705 frt 54 kr.

— **Gazdáink** figyelmébe ajánljuk a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi mi- niszternek legutóbb kibocsátott azon or- szágszükséglet kötelező rendeletét, melyben a gazdaközönségnek szigorúan köteletségévé teszi, hogy a jószágaik között előforduló mindenemű megbetegedési esetet a ható- ságnak azonnal jelenték be, hogy ez a szükséges óvintézkedéseket a baj elhara- pozását megelőzőleg megtehesse.

— **A kikoszorózott főherczeg.** Albrecht főherczeg tudvalevőleg nem régiben Berli- nben járt, a hol rendkívül szívesen fogadták. Egy francia lap szintén tudomást vevén a főherczeg berlini utazásáról, oly merész magyarázat kíséretében emlékszik meg ar- ról, a mely a francia alaposságról eddig szerzett tapasztalatainak valódi koronája. A lap ugyanis így ír az érdekes utazásról: „Albrecht osztrák főherczeg berlini látoga- tását eredménytelenül végezte. Az a terv, hogy a főherczeget Frigyes császár legidő- sebb leányával összeházasítsák, hajótörést szenvedett a herczegnő határo- zott ellentállásán, a ki Battenberg Sándor eksz-boigár-fejedelembé szerelmes. Így törté- nt, hogy a lovagias megjelenésű és még csak huszonegy éves Albrecht főherczegnek, Ferencz József király nagy- bátyjának, nem sikerült a herczegnő szívet megindítani.”

— **Elvi határozat iparügyben.** A föld- mívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter a legközelebb a következő elvi határozatot hozta: A kereskedő-tanoneczokra nézve az ipartörvény semmi kivételt nem tartalmazván, ezek az iparos-tanoneczokkal mindenekben egyenlőknek tekintendők s részükre a tanviszony befajeztével az ipar- hatóság által a törvény 67. §-a értelmében bizonyítvány állítandó ki.

— **Szab. oszti magy. állanvasutttársá- ság.** (A félegyháza-csongrádi vasutvonalmegnyitása) F. évi szeptember hó 16-án a czepléd-szegedi fővonal Felegyháza állomásából kiágazó felegyháza-csongrádi vasutvonal a szemely, podgyász, gyors és teheráru forgalomra berendeztetett, valamint élő állatok fel és leadására felhatalmazott Kun-Kis-Szállás és Csongrád állomásokkal a közforgalomnak átadatott. Szemelyek és podgyász szállítása az 1866. július 1-én életbe lépett személydíj- szabás III. füzethez megjelent VI. sz. pótlék alapján, életben gyors és teheráru az 1887. szept. 1-től érvényben levő díjszabás I. rész (Áll. hat.) és az 1887. szept. 1-től érvényes helyi díjszabás II. r. 2. füzethez megjelent III. sz. pótlék alapján történik. Ezen vonalon közlekedő személyvonatok menettervét külön falragasz hirdeti.

— **Rövid hírek.** A szerb ki- rály pár valopere legújabb hírek szerint nov. 29-ikére halasztatott. — **A földmive- lési miniszterium** újra nagyobb mennyiség- ben bocsát a gazdak rendelkezésére olyan szőlővesszőket, melyek a fillokszerának el- lenállanak; az árak sima vesszőknél faj szerint 5—50 frt, gyökeres vesszőnél 20—125 frt ezer darabonként. — **Hortobágy** nagy síkságát — hir szerint — a kormány arra szemelte ki, hogy ott állítsanak fel robba- noszer-gyárat, mert ott nem veszélyeztetett községeket. — **Budapesten,** a legújabban összeállított statisztika adatai szerint, négy év alatt 50,575 ember halt meg. — **József főherczeg** e hó 19-én és 20-án Nyitrán volt, hol a honvédségi szemlét tartotta meg. — **A régi egyforintosok** bevonásából, a mo- narchia két államának, a befajezett száma- dasok szerint 3.057,372 frt haszna volt, mert a már lejárt határidőig ennyi nem került vissza beváltásra. — **Doda Trajant,** a hírbedt román agitátor, az aradi esküdtészek két évi államfogházra s ezer forint pénz- büntetésre ítélte. — **Hivatalos kimutatás szerint** az 1887. évben 10,730 magyar alatt- való hagyta el az országot, hogy új hazát keressen Amerikában. — **Az új szász- törvény** következtében utólagos megadózza- tas alá eső szesz után mintegy három mil- lió forint fog a kincstárba befolyjni.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

Nem tekint körül. — De mama, már másodsor sétáljuk végig a korzót, s ha még egyetlen egyszer sem tekintettél szét. — Hát miért tekintes- sek szét, leányom? — No, nem mondatd tegnap a papának, hogy körül fogsz már tekinteni, nekem fér- jet szerezni?

Hadgyakorlat alkalmával. T á- bori őrszem (egy urhoz, aki a táborba akar menni): A táborba senkinek sem szabad belépni? — Ur: Nem-e? Hiszen ott látok egy hölgyet beszélgetni a kapitány ural. — Őrszem: Éppen azért!

Félreértés. Vevő: Ez mind igen szép gyermekjáték, csak hogy mind igen nagy. Pedig a gyer- mek csak két éves. Nincs kedvednek valami aprósága? Árúslány (elpirulva): Kérem, én még hajdon vagyok.

LEVELEZÉS.

Léva, 1888. szept. hó 20-án.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A lévai r. kath. iskolaszéknek a hit- község lanyha érdeklődés mellett tör- tént megválasztásához még nagyon sok szó férne azonkívül, mi becses lapja előző szá- mában erre nézve közzé volt téve. De nem mondom el mind, csak néhány szembeszökő szabálytalanságot sorolok fel, melyekről érte- sülttem.

Az egész választás a törvény rendel- kezéseink teljes mellözésével vitetett ke- resztül, mit legjobban bizonyít az, hogy a választási jegyzőkönyv aláírására kötéll kellett fogdosni a két hitelesítőt, mert az erre kiküldöttek — miután a választás színhelyét is alig látták — a hitelesítést megtagadták. No de azért a jegyzőkönyv, melyből a beérkezett szavazatok száma — bizonyosan azért, nehogy a nagy szám az illetékes helyen szemet szurjon — nagy bölesen és kézsakarva kifelejtetett, — hosszu vajadás után, két szavazó által aláírva, megerősítés végett fel lön ter- jesztve.

De őszintén megvallom, hogy még soha életemben nem láttam olyan jegyző- könyvet, melyet maga a jegyző, ki azt szerkeszti, nem írja alá. Ezzel a választási jegyzőkönyvvel történt meg az a nem mi- nundnapi, komikus eset, hogy a hitelesítés megtagadása miatt háromszor kellett újra megírni s a végeredmény az lett, hogy a jegyző saját jegyzőkönyvét nem írta alá. O tempora, o mores!

Még egyet. Azt írta a „Bars” hallo- más után, hogy a 800-at meghaladó sza- vazó közül 16 adta be szavazólapját. Ez igaz. De én még tovább megyek s biztos kutforrásból megsughatom Önnek s azok- nak, kiket érdekel, hogy a 16 közül is csak 7 szavazott önként, a többi ki- lenezet az egyik tanító ur csupa ügybu- zóságból volt szíves az utzá- kon összefogdosni.

Hogy az ilyen választás mennyiben felel meg a korrektségnek? ennek elbírá- lását a nagyközönség böles ítéletére bízom.

Egy nemszavazó.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Meghívó.

A lévai m. kir. honvéd- és polgári lö- vészegylet f. évi szeptember 30-án (vasár- nap) délután 3 órakor, díjazással összekap- csolt zárlovészetet tartja, — melyre az egylet t. tagjait, valamint a lövészet iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja

Léván, 1888. évi szept. 22-én.

a lövészeget választmánya.

Idegenek névsora

Léván az „Oroszlán” vendéglőben aug. 16. szept. 23-ig.

Hofer Feencz és neje, tptári titkár Érsekújvár. — Feiszinger Antal utazó Budapest. — Kosztolányi Zsigmond szolgabíró, Ar. Maróth. — Tomasek J. épi- tömester Galgóc. — Klein és Társa gabonakereskedő Nyitra. — Gyártás Imre tanító Jéllt Esztergom. — Waltasdorfer Pál gyógyszerkereskedő Ipolságh.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Könyv József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 30 kr., 6 frt 70 kr. Kétszeres 5 frt 60 kr., 5 frt 60 kr. Rozs 5 frt. — kr. 5 frt 20 kr. Arpa 5 frt 50 kr., 6 frt 70 kr. Zab 5 frt. — kr. 5 frt. 20 kr. Kukoricza 5 frt. — kr. 5 frt 80 kr. Bab 7 frt 20 kr., 7 frt. 80. kr. Lenese 6 frt — kr. 6 frt 50 kr. Köles 4 frt. 70 kr. 5 frt

Nyilttér.

Ganzseidene bedruckte Foulards von fl. 1.20 bis fl. 3.90 per Meter versendet roben- und stückweise zu frei da Fabrik Depot G. Henneberg (k. k. Hofliefer.), Zürich. Muster un- gehend. Briefe 10 kr. Porto.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; bélyeg díjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETESEK.

Hirdetésekre bővebb leírással: Nyráit és Társaság kiadószágra ad, ki levélbeli tudakozódásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Léván a fűtőren, emeletes 3 szobából álló lakás f. évi november 1-től kiadandó. Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal nyújt.

Léván a Fogadó-utcában Bumberle-féle ház szabad-kézből eladó. Bővebb felvilágosítást a tulajdonosnál.

A Kubanek-féle házban Szappanos utcában egy 3 szoba konyha, pince, éles és fakamra és kertből álló kényelmes lakás f. évi november 1-től bérelhető. Tudakozódhatni a házban lakó özv. Mihnyánénál.

Van szerencsém a n. érd. közönséget értesíteni, hogy a f. szeptember hó 24-én

fogműtermemmel

Lévára jövök. Tartózkodásom néhány napra ters szállásom az „Oroszlán“ fogadóban leendő.

Tisztelettel

Filkorn Alajos
fogorvos Selmeczről

Arverési hirdetmény.

Az Engel Izsák lévai volt kereskedő esődtömegéhez tartozó, összesen 7049 forint s 9 kr. leltári értékű követelések a esődválasztmány intézkedése értelmében f. 1888. évi október hó 1-ső napján délután 3 órákor Léván a városháza nagytermében nyilvános árverésen együttesen egy tételben a legtöbbet ígérőnek készpénzért eladatnak, oly kikötéssel, hogy a esődtömeg a követelések fennállásáért és behajthatóságáért szavatosságot nem vállal.

Kelt Léván, 1888. szept. 21-én.

Belcsák László,
kir. közjegyző.

5721/1888. tkvi szám.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Alsó-Fegyvernek község végrehajthatóknak k. Kovács János és k. Kovács Zsigmond, özv. Kovács Sándorné, sz. Jakab Zsófia által képviselt végrehajtást szenvedők elleni 56 ft 97 kr. tokekövetelés s járáleki iránti végrehajtási az ipolysági kir. törvszék (az ipolysági kir. bíróság) területén levő, Alsó-Fegyvernek község határában fekvő az alsó-fegyverneki 184. sz. tkjében 1/4 részben özv. Kovács Sándorné sz. Jakab Zsófia mint tulajdonostárs 1/4 részben k. Kovács Sándor 1/4 részben k. Kovács Zsigmond mint végrehajt. szenvedettek tulajdonánál bejegyzett A I I sor 8960. sz. a. felvett 184. számú szellőház udvarral egészben 400 ft. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte az árverést, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 30-ik napján délelőtti 10 órákor Alsó-Fegyvernek községben a községi bírő házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvszék, mint tkvi hatóság.
Ipolyságon, 1888. július 16.

Lipták Nándor,
kir. törvszéki bírő.

1278/1888. sz.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak Juhász Mária és társai végrehajtást szenvedők elleni 34 ft 76 kr. tokekövetelés és járáleki iránti végrehajtási ügyében Juhász Mária férj. Vas Ferencné, Juhász Juli, Anna, férj. Szerencses Mihályné, Juhász Rozália, férj. Russel Jánosné, Juhász János, Juhász Ferenc, Juhász Veroná és Juhász Ágnesnek a zelizi 172. sz. tkjében A I. 1. sorszám alatt felvett fekvőségükre és az azon épült 168. öszierési számú lakházakra az árverést 550 ft — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 8-ik napján délelőtti 10 órákor Zeli: községben a bírő házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy 55 ft készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1888. évi április hó 4. napján.
A lévai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Barbur László
kir. albiró.

Akik a vidékről a fővárosba utaznak azoknak ott alkalmuk nyílik

ELLINGER EDE

osász. és kir. udvari fényképész műtermében

(Budapest, régi posta-utca 11. sz. saját ház, a váci-utca „Korona“-kávéház szomszédságában) magukat a modern fényképezés művészeti alkotásához méltó kivitelben lefényképezteni — olcsón, leszállított ár mellett.

Beküldött egyszeri fényképekről bármily nagyságu olajképek készíttetnek mesteri kivitelben és nem kontár módra.

Nászuton keresztülutazók

különös figyelmébe ajánlatik a műterem, mely egyike a főváros legfényesebben berendezett — külön öltöző fülkékkel bíró — műtermeknek.

2195/1888. sz.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak Varga János és neje Kovács Emerentia végrehajtást szenvedők elleni 86 ft 45 1/3 kr. tokekövetelés és járáleki iránti végrehajtási ügyében Varga János és neje Kovács Emerentiának a lekéri 81 sz. tkjben A I I sorszám alatt felvett fekvőségükre és a 27 öszierési számú lakházakra 160 ft továbbá a lekéri 82 ivben A I 2. 3. és 5 sorszám alatt felvett fekvőségükre és az 1/4 telek után járó közös legelő illetőségükre 944 ft végre az A + 2 sorszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 45 ft ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 9-ik napján délelőtti 10 órákor Lekér községben a bírő házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis a lekéri 81 ivben A I. 1 sorsz. alatti fekvőségükre 16 ft a 82. ivben A I 2 3. és 5. sorszám alattira 94 ft 40 kr. és a + 2. sorszám alattira 4 ft 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni

Kelt Léván, 1888. évi május hó 26-án.

A lévai kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Gyenes József,
kir. bírő.

308/1888. sz.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verébelyi kir. bíróság 967/1887. számú végzése által Cseky Flóris m. a lévai takarékpénztár igazgatója javára Valentko István, József és Tóth István ellen 330 ft tőke, ennek 1887. év Május hó 18. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 52 ft 95 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 532 ft becsült Tóth Andrásnál 2 hámos ló, 20 + buza és 9 + árpa- termés, — Valentko Józsefnél 2 hámos ló és 16 + buza termés számlájával együtt ezen, ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a verébelyi kir. bíróság 1892/88 sz. kiküldését rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis A-Püfen Tóth István és Valentko József lakásán leendő közlésére: 1882. évi október hó 2. napjának délelőtti 9 óra határidőhöz kitézetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól kezdődik.

Kelt Verébely, 1888. évi szeptember hó 11-én

Kaszanyiczky Dániel,
kir. bírósági végrehajtó.

Pályázati hirdetés.

A lévai m. kir. honvéd- és polgári lövészegetlet, a lövöldével kapcsolatos díszkertjének fentartására és gondozására kertészt keres, — kinek javadalmát képezendi a lövöldében 2 szobából álló lakás 50 ft készpénz fizetés, az üvegháznak virágkereskedés céljából való használata és fél hold föld. E mellett az egész lőtér területét is használatba veheti 3 kat. hold kiterjedésben összesen 12 ft hasznobérért. de ezen területen csakis takarmányt szabad termelnie. — Kötelessége azonban a lövöde kertjébe az időszaknak megfelelő díszvirágokat ültetni, azt mindig tisztán tartani és a fákat nyestegetni. Csakis nős kertészek jelentkezhetnek e hónap folyamán

a lövészegetlet titkáranál
Léván, Uri utca 10. szám alatt.

263/1888.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verébelyi kir. bíróság 1561/1888. számú végzése által az érsoknyári takarékpénztár javára Czifra János baracskai lakos ellen 300 ft tőke, ennek 1888. év július hótól számított 6% kamatai és eddig összesen 111 ft 89 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1102 ft-ra becsült 32 árpa- termés, 57 1/2 + buza a hogyvi földnél 2 kanca ló, 2 herit ló egy pej ménesikő, 25 darab juh, 2 vastengelyű szekér hosszn oldalából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a verébelyi kir. bírósági 1986. 88. sz. kiküldését rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Baracskán Czifra János lakásán leendő közlésére: 1882. évi október hó 1-ső napjának délelőtti 10 óra határidőhöz kitézetik, és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Verébelyen, 1888. év szept. hó 11 napján.

Kaszanyiczky Dániel,
kir. bírósági végrehajtó.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

Gyár és igazgatóság:
VI. Külső váci-ut 169/99.

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPEST,

Városi iroda és raktár:
VI. Váci-körut 57.

SCHLICK-féle szabadalmazott „TRIUMPH“ és „HALADÁS“ sorvetőgépek.

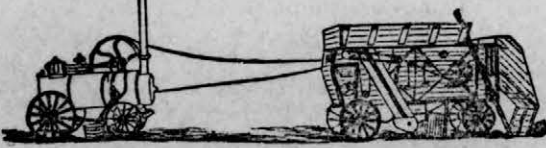
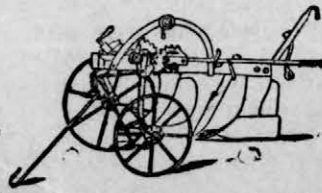
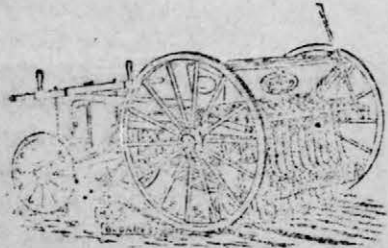
Szóróvetőgépek,

Schlick-féle szabadalmazott két és háromvasu ekék.

Schlick-féle szab. Rayol-ekék,

Schlick és Vidats-féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő-eszközök

Boronák és régtörő hengerek,

JEGYZET.

Szeckavágók, répavágók, répa-zuzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri daralók.

Gőz- és jarganyceplő készülétek, gabona-tisztító rosták, őrlőmalmok stb.

Van szerencsénk ezennel t. cz. üzletbarátaink becses tudomására hozni, hogy, noha a VI., váci-körut 57. sz. a lévő irodánk legnagyobb részét a külső váci-utou lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az eddigi irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési czikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk.

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvény-társaság igazgatósága,

Raktár Léván: Kern testvérek uraknál